Parašė Dalius Rakutis
Antradienis, 22 Liepa 2014 11:15

Kalbant apie paskutinę taisyklių redakciją, būtent toks įspūdis ir susidarė: dauguma taisyklių pakitimų yra susiję su Lietuvos meškeriotojų sąjungos ir kitų meškeriotojų organizacijų bei pavienių meškeriotojų išsakyta kritika, ir smagu, kad ministerija į juos atsižvelgė.

Trumpai pabandysiu apžvelgti, kas keičiasi meškeriojimą reguliuojančiose taisyklėse:

1. Žvejojant iš valties, kai ji užinkaruota (originaliame taisyklių tekste skamba taip: „kai žvejojama iš inkaru ar kitomis priemonėmis sustabdytos vandens transporto priemonės“ – aut. past.), bus galima žvejoti esant norui ir keturiomis meškerėmis, o ne dviem, kaip buvo seniau. Šis pakitimas greičiausiai susijęs su skundais Kuršių mariose dugninėmis meškerėmis iš valčių ar laivų gaudančių meškeriotojų, kuriems dviejų meškerių buvo per mažai – dabar jie galės atsikvėpti. Užtat šis pakitimas nė kiek neguos velkiautojų, kurie kaip ir iki šiol galės žvejoti tik pagal formulę „vienas meškeriotojas – dvi meškerės“. Galima tikėtis, kad šioje vietoje bus daug protestų.

2. Panaikinta teisinė spraga, iki šiol leidusi pasiimti 5 vnt. lydekų ir kitų žuvų, nepriklausomai nuo jų svorio. Pats asmeniškai kėliau (o ir kolegos žurnalistai ne kartą kėlė) klausimą, kaip čia yra: taisyklės leidžia pasiimti ne daugiau nei 5 kg kuojų ar karosų, užtat lydekų, turbūt gerokai vertingesnių žuvų, jei tik sugebi pagauti, gali pasiimti kad ir 50 kg (5 vnt. po 10 kg). Dabar tokios spragos nebeliko: 5 kg yra 5 kg – viskas aišku. Antra įdomi naujovė: kiekvienas meškeriotojas privalės laikyti pagautą žuvį tik savo tinklelyje ar vertinėje – viename tinklelyje negali būti žuvies daugiau, nei leidžiama pagauti vienam žmogui. Dėl šio pakitimo esu kiek skeptiškesnis – iš jo daugiau laimės nebent tinklelių pardavėjai. Gal pradžioje šis įstatymas ir skatins gaudyti mažiau žuvies arba pagavus „virš normos“ – nebandyti jos „užrašyti“ kartu žvejojusiam bičiuliui. Užtat kils nepatogumų, sakykim, kartu žvejojantiems tėvui ir sūnui.

3. Keitėsi galimų imti žuvų dydžio limitai. Privačiuose pokalbiuose ne kartą siūlėme Aplinkos ministerijai „apvalinti“ žuvų ilgio dydžius, kad meškeriotojams juos būtų lengviau atsiminti. Mano ir kolegų nuomone, vienas ar kitas centimetras į tą ar kitą pusę esmės nekeičia, o atsiminti juos ar, tarkim, pasižymėti ant spiningo rankenos daug paprasčiau. Smagu, kad ministerija į tai atsižvelgė:

Sterką nuo šiol bus galima imti nenuo 46 cm ilgio, kaip buvo seniau, o kaip lydeką – nuo 45 cm.

Ūsorių – ne nuo47 cm, o nuo 45 cm ilgio,

Kiršlį – ne nuo 29 cm, o nuo 30 cm ilgio,

Šapalą, Meknę – ne nuo 25 ir 28 cm, o nuo 30 cm ilgio.

Vėgėlių atžvilgiu taip pat padarytas kompromisas: vietoj buvusių dviejų leistinų dydžių (49 cm Kuršių mariose ir 40 cm kitur) paliktas vienas – 45 cm dydis.

3 cm „padidintas“ ir taip jau nemažas leidžiamo pasiimti salačio dydis: vietoj 52 cm – 55 cm. Šio pakitimo iniciatoriai – ichtiologai, jau kelintus metus „trimituojantys“ apie salačių išteklių mažėjimą ir didesnę jų apsaugą.

Atvirai kalbant, pastaruoju metu dažniau žvejodamas didesnėse upėse to tikrai nepastebiu, bet ir didelės problemos čia nematau. Užtat tikrą šampano taurę gali kelti karpininkai – ne be karpininkų sąjungos ir asmeniškai Tomo Būdo didelių pastangų buvo drastiškai padidintas karpių, amūrų ir plačiakakčių dydžio limitas nuo 30 iki 40 cm.

4. Sumažintas skaičius vandens telkinių, kuriuose leidžiama povandeninė medžioklė (žūklė). Iš šio sąrašo dingo Galuonų ežeras, Antalieptės marios ir Sartų ežeras, patekę į „Žvejų rojaus“ teritoriją. Tad nuo šiol povandeniniai šauliai turės tenkintis tik septyniais vandens telkiniais. Be to, uždrausta kitų nei unguriai žuvų šaudymui naudoti dvišakius ar daugiašakius strėlių antgalius.

5. Bus uždrausta žvejoti naktimis lašišinių žuvų neršto metu upėse ar atskiruose jų ruožuose, kur migruoja šios žuvys. Tokiu būdu tikimasi lengviau kovoti su brakonieriais. Dar vienas didelis pakitimas – nuo rugsėjo 16 iki spalio 15 dienos, t. y. limituotos lašišų ir šlakių žūklės metu, nebus galima žvejoti ties kai kurių intakų

įtekėjimais. Draudžiamos zonos skirsis – vienur tik 100 m, kitur – ir visi 500 m, vienur bus galima žvejoti iš priešingo kranto, kitur – ne. Manau, kad tam pritars dauguma sąžiningų meškeriotojų, kuriems skaudėjo širdį žiūrint, kaip blizgėmis „kabliaujamos“ prie intakų susibūrusios ir laukiančios aukštesnio vandens lašišinės žuvys.

Kartu reikia tikėtis, kad aplinkosaugininkai imsis priemonių ir kažkaip pažymės, nuo kur draudžiama žvejoti, nes iš akies nustatyti, kiek metrų liko iki intako, nėra paprasta, ir šis punktas

gali tapti formalumu.

Taigi pakitimų gana nemažai ir, mano galva, dauguma jų yra racionalūs. Gaila tik, kad šios taisyklės, galima sakyti, buvo „nuleistos iš viršaus“ – daugelis meškeriotojų apie jų pasikeitimą tikriausiai sužinojo jau po įvykusio fakto. Nebuvo laiko pakeitimų išdiskutuoti meškeriotojų sąjungoje, nežinome kai kurių sprendimų motyvų, kurie galbūt geriau įtikintų pačius meškeriotojus laikytis tų punktų ne todėl, „kad taip reikia“ ar kad gali būti nubaustas, o todėl, kad tai yra naudinga jiems patiems.